
Výbor pro životní prostředí, veřejné zdraví a bezpečnost potravin

---

2015/2232(INI)

27.4.2016

STANOVISKO

Výboru pro životní prostředí, veřejné zdraví a bezpečnost potravin

pro Výbor pro průmysl, výzkum a energetiku

ke zprávě o provádění směrnice o energetické účinnosti (2012/27/EU)
(2015/2232(INI))

Navrhovatel: Peter Liese

NÁVRHY

Výbor pro životní prostředí, veřejné zdraví a bezpečnost potravin vyzývá Výbor pro průmysl, výzkum a energetiku jako věcně příslušný výbor, aby do svého návrhu usnesení začlenil tyto návrhy:

1. vzhledem k tomu, že po úspěšné dohodě z konference COP 21 v Paříži je Evropská unie více než kdy jindy povinná dosáhnout svých cílů v oblasti klimatu a energetická účinnost je jedním z nákladově nejefektivnějších způsobů, jak dosáhnout snížení emisí CO₂;
- B. vzhledem k tomu, že v roce 2014 Evropská unie vynaložila 358 miliard EUR za rok na dovoz energie, tj. téměř jednu miliardu EUR za den¹, což je více než celkový schodek Řecka (317 miliard EUR)² a téměř tolik jako celkový obrat německého automobilového průmyslu (367,9 miliardy EUR)³ v roce 2014;
  1. zdůrazňuje, že zlepšení energetické účinnosti má zásadní význam pro dosažení našich cílů v oblasti klimatu v souladu s cíli stvrzenými Pařížskou dohodou přijatou na konferenci COP 21 a pro snížení naší závislosti na dovozu energie;
  2. zdůrazňuje, že toto je zásadně důležité pro zahájení přechodu na udržitelnější energetický systém založený na obnovitelných zdrojích energie, který povede k co nejrychlejšímu opuštění fosilních paliv;
  3. připomíná, že to má rovněž zásadní význam pro vytváření pracovních míst a udržitelný růst, zejména u malých a středních podniků a v průmyslu, a pro zvýšení produktivity a komfortu a zlepšení zdraví;
  4. vyjadřuje znepokojení nad odhadem, který Komise uvedla ve svém sdělení Evropskému parlamentu a Radě ze dne 23. července 2014, podle něhož nebude při současném tempu dosaženo do roku 2020 cíle EU, kterým je 20 % úspora energie, a skutečná míra bude o jedno až dvě procenta nižší; vyzývá Komisi, aby vybídla členské státy k vynaložení dalšího úsilí a k přijetí opatření, která zajistí, že tento evropský cíl bude splněn;
  5. vyjadřuje své znepokojení v souvislosti se všemi oblastmi zdůrazněnými ve zprávě Komise, která uvádí hodnoty, jež jsou stále velmi vzdálené cíli energetické účinnosti pro rok 2020; vyzývá proto Komisi a členské státy, aby přijaly rozhodná opatření týkající se budov, dopravy, služeb a výroby energie s cílem zaručit větší prosperitu a zelená pracovní místa v EU; poznamenává, že tato opatření by měla být v souladu s přechodem na oběhové hospodářství;
  6. zastává názor, že Pařížská dohoda (COP 21) musí být doplněna vnitrostátními plány emisí s konkrétními a ověřitelnými závazky v oblasti emisí a energetiky, které zajistí, že bude přijat závazek s cílem zabránit globálnímu oteplení o více než dva stupně;

---

¹ Zdroj: Evropská komise

² Eurostat (2015): Bereitstellung der Daten zu Defizit und Schuldenstand 2014 - erste Meldung. <http://ec.europa.eu/eurostat/documents/2995521/6796753/2-21042015-AP-DE.pdf/28a7cf93-61e6-4a81-85c7-1a168866e3ba>

³ Statistica (2016): Umsatz der Automobilindustrie in Deutschland in den Jahren 2005 bis 2014 (in Milliarden Euro). <http://de.statista.com/statistik/daten/studie/160479/umfrage/umsatz-der-deutschen-automobilindustrie/>

7. konstatuje, že budovy v soukromém i veřejném vlastnictví jsou odpovědné za 40 % konečné spotřeby energie a 36 % emisí CO₂, přičemž 50 % konečné spotřeby energie je využíváno k vytápění a chlazení; domnívá se proto, že zlepšení energetické účinnosti budov má prvořadý význam při snižování emisí CO₂ a zlepšování energetické bezpečnosti, ale i pro ukončení energetické chudoby a zlepšení zdraví;
8. vyzývá členské státy, aby podporovaly investice do odvětví stavebnictví a vyvinuly větší úsilí za účelem podpory důkladné renovace špatně izolovaných budov v EU;
9. navrhuje, aby byl článek 4 směrnice o energetické účinnosti přeformulován tak, aby odkazoval na „dlouhodobé strategie pro renovaci vnitrostátního fondu budov, včetně mobilizace investic“;
10. vyzývá Komisi a členské státy, aby prioritní význam přisoudily článku 4 směrnice, pokud jde o přípravu druhé verze strategií, která má být k dispozici v roce 2017 a měla by vycházet z řádné spolupráce se zúčastněnými stranami, řídit se povinnými šablonami a obsahovat střednědobé pětileté cíle a prováděcí plány směřující k dosažení cíle fondu budov EU s téměř nulovou spotřebou energie do roku 2050, což bude nezbytné ke splnění cílů přijatých na konferenci COP 21;
11. požaduje, aby byl článek 5 směrnice rozšířen tak, aby se vztahoval na všechny úrovně veřejné správy; v této souvislosti se domnívá, že členským státům by měla být uložena povinnost zavést vnitrostátní mechanismy pro sdílení úsilí o dosažení 3% cíle a že by měla být zachována možnost zvolit si jiná opatření jako alternativu k opatřením uvedeným v článcích 1 a 2;
12. konstatuje, že nejmenšího pokroku bylo dosaženo v odvětví bydlení, a vyzývá proto členské státy, aby využívaly společnosti poskytující služby v oblasti energií a smlouvy o energetických službách, uplatňovaly daňové režimy a úvěrové programy za účelem zvýšení nízké míry renovace stávajícího fondu budov v Evropě a odměňovaly opatření v oblasti energetické účinnosti, jako je zavádění energeticky účinného vytápění a chlazení;
13. je přesvědčen, že opatření pro renovaci stávajících budov za účelem zvýšení energetické účinnosti musí být upřednostněna v případě osob nejvíce trpících energetickou chudobou; vyzývá Komisi, aby v souvislosti s revizí směrnice o energetické účinnosti navrhla cíl pro zlepšení účinnosti fondu obytných budov a současně i budoucí minimální normy v oblasti účinnosti pro nájemní bydlení;
14. zdůrazňuje, že společné úsilí EU napomůže vytvořit společný trh zboží a služeb, které budou pomáhat šetřit energii, čímž se sníží náklady pro všechny spotřebitele a dosáhne se větší cenové dostupnosti služeb, zejména pro zranitelné skupiny obyvatel, vytvoří se vyrovnanější podmínky pro průmysl, podpoří se konkurenceschopnost a otevřou se nové možnosti;
15. podotýká, že energeticky náročná odvětví musí rovněž přispět a že rovné podmínky v EU jsou v této souvislosti velmi důležité;
16. zdůrazňuje skutečnost, že více než polovinu investic, které jsou zapotřebí k dekarbonizaci energetického systému EU do roku 2050, je třeba směřovat do energetické účinnosti; zdůrazňuje, že tento přístup zajistí, že výroba založená na fosilních palivech bude mít

takový rozsah, který je vhodný pro uspokojení budoucí poptávky, a že bude zabráněno ztraceným investicím; požaduje, aby se energetická účinnost pokládala za prioritní investiční oblast a aby bylo možné ji používat jako součást širšího plánování a financování infrastruktury na úrovni EU a členských států;

17. zdůrazňuje, že směrnice o energetické účinnosti vedla k mnoha pozitivním změnám v členských státech, ale její nedostatečné provádění brání realizaci jejího plného potenciálu; vítá zvýšenou technickou podporu poskytovanou Komisí za účelem zajištění správného a rychlého provedení;
18. zdůrazňuje však, že je zapotřebí více pokynů ze strany Komise, které by členským státům pomohly účinněji provést směrnici a podávat zprávy o dosaženém pokroku;
19. vyzývá Komisi, aby pohotově jednala při vznášení případných odůvodněných požadavků na uvedení vnitrostátních plánů do souladu s cíli směrnice a aby využila všechny právní prostředky s cílem zajistit, že členské státy budou poskytovat aktuální a přesné informace;
20. vyzývá Komisi, aby podporovala výměnu osvědčených postupů napříč členskými státy s cílem urychlit dosahování cílů a šíření inovativních výrobků a služeb a podporovat sbližování v oblasti energetické účinnosti mezi jednotlivými zeměmi;
21. konstatuje, že členské státy, kterým ještě k dosažení 20% cíle do roku 2020 zbývá kus cesty, potřebují vedení Komise, které by jim umožnilo okamžitě vypracovat vnitrostátní strategie a zvláštní opatření pro energetickou účinnost a účinné využívání zdrojů; proto naléhavě vyzývá členské státy, aby zrealizovaly a udržovaly stabilní systém pobídek, který by usnadnil spolehlivý tok investic a finančních prostředků, přičemž zvláštní pozornost by měla být věnována energetické účinnosti budov;
22. zdůrazňuje, že hlavním nedostatkem stávající směrnice je skutečnost, že nebude-li směrnice řádně upravena, většina opatření skončí v roce 2020, což mimo jiné znamená, že její nejdůležitější ustanovení, zejména článek 7, by měla být prodloužena nejen do roku 2030, ale i na další období, a že stávající směrnice by měla být v této souvislosti posouzena, přičemž cíle budou stanoveny v souladu s vývojem (dosažené výsledky, technologické a tržní inovace atd.); očekává, že to podpoří dlouhodobá opatření; dále konstatuje, že je nezbytné zavést přezkum v polovině období s cílem zaručit, že v roce 2030 bude daných cílů dosaženo;
23. vyjadřuje politování nad tím, že cíl zvýšení energetické účinnosti do roku 2030 alespoň o 27 %, který přijala Evropská rada v roce 2014, je neambiciózní ve srovnání se závazným 40% cílem, který má být realizován pomocí jednotlivých vnitrostátních cílů přijatých Parlamentem; konstatuje, že údaj 27 % odůvodňuje především naprosto nerealisticky vysoká diskontní sazba v přechodím hodnocení dopadu; připomíná, že 17,5% diskontní sazba je vyšší než diskontní sazba pro investice do energetiky v Iráku (15 %); vyzývá Komisi, aby se v souladu se svými pokyny pro zlepšování právní úpravy posunula směrem ke komplexní analýze nákladů a přínosů a k sociální diskontní sazbě¹;

---

¹ Pokyny pro zlepšování právní úpravy, SWD(2015)0111, nástroj 54: „Sociální diskontní sazba je sazbou, která je nejčastěji používána při posouzení dopadů, protože tato posouzení obvykle zvažují náklady a přínosy z hlediska společnosti jako celku (nikoli jen z hlediska jedné skupiny zúčastněných stran). Doporučená diskontní

24. žádá Komisi a členské státy, aby přezkoumaly 27% cíl energetické účinnosti do roku 2030 s ohledem na Pařížskou dohodu o změně klimatu, a žádá Komisi, aby navrhla cíl pro rok 2030, jenž bude odrážet úroveň potenciálu nákladově efektivní energetické účinnosti, jíž bude možné dosáhnout, jakmile budou překonána selhání a nedostatky trhu, a aby uznala, že z hlediska společnosti je přínosné, jsou-li úspory energie uznány jako samostatný zdroj;
25. připomíná výzvu Parlamentu v usnesení ze dne 5. února 2014, kterou Parlament zopakoval v usneseních z 26. listopadu 2014 a 14. října 2015, aby byly přijaty tři závazné cíle v oblasti energetiky a klimatu pro rok 2030, zejména pak cíl v oblasti energetické účinnosti ve výši 40 %; vyzývá Komisi a členské státy, aby přezkoumaly cíl zvýšení energetické účinnosti do roku 2030 o 27 %, stanovily závazný cíl zvýšení energetické účinnosti o 40 % a dále aby stanovily cíle zvýšení energetické účinnosti do roku 2050 v souladu s ambiciózními závazky v rámci Pařížské dohody, v souladu s nimiž je třeba udržet zvyšování globální teploty pod hranicí 1,5 °C; zdůrazňuje, že cíl EU týkající se energetické účinnosti stanovený pro období po roce 2020 by měl být závazný a měl by být proveden prostřednictvím jednotlivých vnitrostátních cílů; naléhavě vyzývá Komisi, aby posoudila několik scénářů v oblasti energetické účinnosti do roku 2030, včetně scénáře pro dosažení 40 % cíle;
26. zdůrazňuje, že v zájmu dosažení cílů energetické účinnosti do roku 2030 by EU měla usnadnit přijetí širší škály nástrojů a údajů, jako jsou systémy energetického auditu a hospodaření s energií, statistiky a ukazatele výkonnosti, georeferenční rejstříky budov obsahující informace o jejich energetické spotřebě, smlouvy o energetických službách, pokročilé nástroje pro financování a iniciativy v oblasti odborné přípravy;
27. zdůrazňuje, že vysoká diskontní sazba by odrážela nerealistický předpoklad, že nákladově efektivní investice do energetické účinnosti nebudou realizovány z důvodu řady překážek, přičemž tyto překážky jsou zaprvé Komisí přeceňovány a političtí činitelé mají povinnost překážky bránící těmto investicím, které by se v průběhu času vyplatily, překonávat;
28. konstatuje navíc, že současná vysoká diskontní sazba předpokládá, že energetické účinnosti je dosahováno pouze prostřednictvím individuálních opatření, čímž se přehlíží skutečnost, že pro stimulaci zlepšování energetické účinnosti, zejména u budov, hrají klíčovou úlohu veřejné orgány;
29. uznává, že nedostatečné cenové signály jsou hlavním důvodem oslabení odezvy na straně poptávky; vyzývá členské státy, aby se zabývaly touto překážkou a podporovaly inteligentní měření a transparentní fakturaci jako způsob, jak podpořit vnímavější chování spotřebitelů, pokud jde o spotřebu energie a investice do energetické účinnosti;
30. připomíná závěr rámcové strategie pro energetickou unii, že energetická účinnost je samostatný zdroj energie; domnívá se, že vysoká diskontní sazba proto oslabuje vlastní dodávky energie a energetickou nezávislost EU;
31. vítá nová inovativní a inteligentní řešení pro vyvážení nabídky energie a poptávky po ní, pro lepší využití energie z obnovitelných zdrojů a pro snížení spotřeby energie ve špičce; požaduje financování výzkumu a vývoje těchto nových řešení, zejména pro odvětví

---

sazba je 4 % ... Obecně není vhodné používat jiné sociální diskontní sazby, neboť důsledné používání 4% sazby v posouzeních a hodnoceních dopadu zajišťuje soudržnost a srovnatelnost.“

malých a středních podniků;

32. zdůrazňuje význam evropských finančních nástrojů v podobě úvěrů, záruk a kapitálu pro získání soukromých finančních prostředků na projekty v oblasti energetické účinnosti; zdůrazňuje však, že je zapotřebí, aby finanční prostředky byly poskytovány v podobě grantů na projekty v sociální oblasti;
33. souhlasí s Komisí, že nižší ceny paliv společně s vyhlídkami na hospodářský růst by mohly ještě více ohrozit dosažení 20 % cíle; vyzývá Komisi a členské státy, aby zlepšily režim monitorování, ověřování, kontroly a souladu s cílem zajistit správnou úroveň ambicí;
34. zdůrazňuje, že je důležité, aby byly odstraněny mezery ve stávající směrnici, zejména v článku 7, a současně aby byla členským státům zaručena flexibilita, pokud jde o výběr opatření; v této souvislosti zdůrazňuje, že je možné zvolit si alternativní opatření, aniž by se ohrozilo dosažení ročních cílů v oblasti úspor energie;
35. požaduje přezkum článku 7, který umožní objektivní kvantifikaci a splnění požadavku na roční úspory energie ve výši 1,5 %;
36. konstatuje zejména, že postupné zavádění a dřívější opatření podle čl. 7 odst. 2 již nejsou relevantní a že 25 % kritérium flexibility snížilo účinnost požadavku ročních úspor energie ve výši 1,5 %; trvá na tom, že alternativní opatření podle čl. 7 odst. 9 musí být přesně vymezena a musí být snadno kvantifikovatelná; připomíná, že účelem článku 7 je splnit více než polovinu 20 % cíle stanoveného směrnicí;
37. vítá skutečnost, že energetické audity a systémy hospodaření s energií podle článku 8 pomáhají zvyšovat konkurenceschopnost společností z EU; požaduje, aby bylo vyžadováno provedení doporučení uvedených v energetických auditech, která vedou k nákladové efektivitě, a to spolu s plánovanou údržbou a v případě potřeby s dalšími pobídkami; žádá Komisi a členské státy, aby zajistily rychlou transpozici a provedení požadavků podle článku 8 a aby byl tento článek rozšířen tak, aby se vztahoval na všechny společnosti s vysokou spotřebou energie;
38. zdůrazňuje význam energetických auditů coby kroku, který předchází plánům energetické účinnosti založeným na snížení spotřeby energie, a prostředku v boji proti energetické chudobě;
39. zdůrazňuje, že je nutné zlepšit energetickou účinnost veřejného sektoru, a požaduje lepší začlenění iniciativ na podporu úspor energie do oblasti zadávání veřejných zakázek;
40. konstatuje, že ne všechny veřejné nákupní subjekty plně chápou požadavky na energetickou účinnost v oblasti zadávání veřejných zakázek; vyzývá Komisi, aby poskytla jasnější pokyny, které usnadní dodržování článku 6 směrnice a lepší začlenění do širších předpisů EU týkajících se zadávání veřejných zakázek;
41. opakuje, že energetickou účinnost je třeba chápat jako nejudržitelnější opatření v rámci našeho závazku snížit spotřebu energie, a nikoli jako výmluvu pro větší spotřebu;

42. zdůrazňuje, že mezi hlavními překážkami bránícími v provádění článku 7 a souvisejícími problémy hraje důležitou úlohu nedostatek znalostí a kapacit zúčastněných stran, stejně jako nízká úroveň povědomí konečných spotřebitelů o systémech povinného zvyšování energetické účinnosti nebo alternativních opatřeních a omezený časový rámec (2014–2020) pro jejich dosažení; vyzývá proto EU, aby více investovala do provádění informačních a podpůrných programů v jednotlivých členských státech;
43. zdůrazňuje, že lepší harmonizace metod výpočtu adicionality (schopnost podporovat technologie, jejichž výkonnost přesahuje tržní průměr) a materiality (podpora opatření, jež by nebyla nutně přijata) a metod měření a ověřování energetických úspor by mohla přispět k účinnějšímu provádění článku 7;
44. navrhuje, aby byl název článku 7 změněn na „Režimy podpory úspor energie“, aby bylo zdůrazněno, že je třeba, aby členské státy pomohly spotřebitelům, včetně MSP, spořit energii a snižovat své náklady na energii a činit opatření, která dosažení těchto úspor umožní;
45. vyjadřuje obavy nad rostoucím znečištěním, které způsobují některá domácí vytápěcí zařízení využívající pevnou biomasu, která produkují velké množství jemného prachu, oxidů dusíku, oxidu uhelnatého a dioxinů, jež do velké míry zhoršují kvalitu ovzduší a jsou tedy nebezpečné pro lidské zdraví; naléhavě tedy vyzývá členské státy, aby zavedly účinná alternativní řešení šetrná k životnímu prostředí;
46. poukazuje na to, že je zapotřebí okamžitě zaujmout komplexnější přístup ke zlepšení energetické účinnosti celého dopravního systému a nespoléhat se pouze na technologický vývoj vozidel nebo pohonných systémů; namísto toho naléhavě vyzývá Komisi a členské státy, aby podnikly ambiciózní kroky směřující k zavedení nových opatření na podporu přechodu na energeticky nejúčinnější druhy dopravy a aby plně využily inteligentní dopravní systémy za účelem dalšího zlepšení účinnosti a míry využívání dostupné kapacity jak vozidel, tak infrastruktury, a to i v logistice, letectví a námořní dopravě;
47. připomíná, že energetické účinnosti lze dosáhnout tím, že budou stanoveny normy pro CO₂ a uživatelé budou informováni o tom, jakou spotřebu paliva mají jejich vozidla; vyzývá Komisi, aby předložila návrhy, jak informovat uživatele o spotřebě paliva nových nákladních vozidel, autobusů a autokarů, a stanovila limity pro jejich emise CO₂;
48. žádá Komisi, aby zapojila místní a regionální instituce za účelem prosazování energetické účinnosti na regionální a místní úrovni a na úrovni občanů;
49. požaduje, aby byly vypracovány plány pro postupné ukončování dotací na fosilní paliva a směřování finančních zdrojů do projektů v oblasti energetické účinnosti, které budou sloužit k dosažení cílů EU týkajících se dekarbonizace energetického odvětví do roku 2050;
50. navrhuje, aby tyto „režimy podpory úspor energie“ upřednostňovaly opatření v odvětví budov, a to zejména tím, že podpoří provádění dlouhodobých vnitrostátních strategií uvedených v článku 4;
51. zdůrazňuje, že je zapotřebí ambiciózní, rozhodná a transparentní správa v oblasti klimatu, která zaručí dosažení cíle účinnosti; domnívá se, že v rámci přezkumu směrnice by měla

být zavedena odpovídající pravidla; vyzývá Komisi a členské státy, aby zajistily, že Parlament bude plně zapojen do rozvoje správy v oblasti klimatu, a předložily návrhy v rámci řádného legislativního postupu;

52. vyzývá členské státy, aby začlenily ustanovení, že významné minimální procento opatření v rámci systémů povinného zvyšování energetické účinnosti bude zaměřeno na spotřebitele s nízkým příjmem;
53. znovu opakuje svou výzvu týkající se významného investičního programu pro energetickou účinnost v Evropě, který by plně mobilizoval Evropský fond pro strategické investice (EFSD) a strukturální fondy; konstatuje, že projekty týkající se energetické účinnosti mají často malý rozsah a je třeba je spojit do větších portfolií; vyzývá za tím účelem Komisi, Evropskou investiční banku a členské státy, aby v zájmu usnadnění investic nabízely více možností technické pomoci a pomoci na vývoj projektů;
54. vyjadřuje politování nad nízkým příspěvkem dopravy k úsporám energie, který představuje pouze 3 % celkových úspor rozdělených podle odvětví, navzdory tomu, že v důsledku hospodářské krize došlo v letech 2005 až 2013 ke stabilizaci v osobní dopravě a poklesu v nákladní dopravě; vyzývá členské státy, aby zvýšily počet opatření zaměřených na odvětví dopravy;
55. žádá Komisi, aby co nejvíce omezila administrativní zátěž pro malé a střední podniky a veřejné orgány;
56. navrhuje provést přezkum definice malých a středních podniků použité v této směrnici (čl. 2 odst. 26), tak aby odkazovala pouze na počet zaměstnáváných osob a roční obrát a aby i společnosti, které jsou z 25 a více procent ovládány veřejným orgánem, mohly být považovány za malé a střední podniky.

**VÝSLEDEK KONEČNÉHO HLASOVÁNÍ
VE VÝBORU POŽÁDANÉM O STANOVISKO**

Datum přijetí	26.4.2016
Výsledek konečného hlasování	+: 56 -: 10 0: 0
Členové přítomní při konečném hlasování	Marco Affronte, Margrete Auken, Pilar Ayuso, Zoltán Balczó, Ivo Belet, Simona Bonafè, Biljana Borzan, Lynn Boylan, Soledad Cabezón Ruiz, Nessa Childers, Alberto Cirio, Birgit Collin-Langen, Mireille D'Ornano, Seb Dance, Angélique Delahaye, Jørn Dohrmann, Ian Duncan, Stefan Eck, Bas Eickhout, Eleonora Evi, José Inácio Faria, Karl-Heinz Florenz, Francesc Gambús, Elisabetta Gardini, Gerben-Jan Gerbrandy, Jens Gieseke, Julie Girling, Matthias Groote, Françoise Grossetête, Andrzej Grzyb, György Hölvényi, Anneli Jäätteenmäki, Jean-François Jalkh, Benedek Jávor, Karin Kadenbach, Kateřina Konečná, Giovanni La Via, Peter Liese, Norbert Lins, Susanne Melior, Miroslav Mikolášik, Massimo Paolucci, Gilles Pargneaux, Piernicola Pedicini, Bolesław G. Piecha, Pavel Poc, Daciana Octavia Sârbu, Davor Škrlec, Estefanía Torres Martínez, Nils Torvalds, Jadwiga Wiśniewska, Damiano Zoffoli
Náhradníci přítomní při konečném hlasování	Clara Eugenia Aguilera García, Nicola Caputo, Fredrick Federley, Giorgos Grammatikakis, Merja Kyllönen, Gesine Meissner, Marijana Petir, Gabriele Preuß, Jasenko Selimovic, Kay Swinburne, Keith Taylor, Mihai Țurcanu, Tom Vandenkendelaere
Náhradníci (čl. 200 odst. 2) přítomní při konečném hlasování	Marie-Christine Boutonnet